

πόρτα. 'Ανοίγω τὴν πόρτα, ρίχτω ἄλλη μιὰ ματιὰ ἀπὸ πίσω μου, καὶ καθὼς κοιτάζω ἀπὸ πίσω, σκουντούφλησα κάπου, ἀνάθεμά με! καὶ μὲ τὴν ὄρμη ποῦ σκουντούφλησα σβύνει καὶ τὸ κερί!

Θάρρεψα πῶς ἔτρεξαν ὅλα τὰ «πνεύματα» τότες καὶ τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς γειτονιῆς νὰ μάγκαλιάσουνε, νὰ μὲ πάρουν μαζί τους! Δυὸ πηδήματα καὶ φτάνω στὴ σκάλα. "Ἄλλα δυό, καὶ τὴν ἀνεβαίνω. Τότες εἶναι ποῦ πρέπει νὰ μάκουσε. Κ' ἴσως ὄχι τόσο τὰ πηδήματα, ὅσο τὸ ξεφώνημα τοῦ ψεύτικου τραγουδιοῦ μου, καθὼς ἔμπαινα μέσα, ἀγριεμένος, ἀφανισμένος, τρελλός.

"Ἀχ, ἐκεῖνα τὰ μισοκοιμισμένα σου μάτια, σὰν μπῆκα μέσα, καὶ σ' εἶδα στὸ κρεβάτι ζωντανό, ἀναπαυμένο, ἀξένιοιστο! "Ἄγγελος νὰ εἶτανε δὲ θὰ μὲ σύχαζε τόσο!

— 'Ἀλλοίμονο! Καὶ θέλεις νὰ μᾶς μάθης κ' ἐπιστήμη, καὶ μάλιστα γιαντρική!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΩ ΣΙΝΤΡΙΒΑΝΙ

Μπροστὰ εἰς τὸ Παλῆδ-Τζαμί, πίσ' ἀπὸ τὸ Μοναστηράκι, τοῦ ὁποῦ το ἱερὸν βῆμα τριανταφυλλί προβάλλει ἀνά μέσον τοῦ ρυπαροῦ, τοῦ ἀσφυκτικοῦ, τοῦ καπνισμένου καὶ ἀπόζοντος δρομίσκου, ποῦ φέρει εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἐκτείνεται τὸ Κάτω-Σιντριβάνι, ἡ στενὴ καὶ μικρὰ καὶ πολυθύρβος πλατεῖα. Τὸ Ἐπάνω, διδυμὸν ἀδελφι του, τὸ ἄλλοτε διανογόμενον πρὸ τοῦ ναῖσκου, τὸ παρέρυρε, τὸ ἐξηφάνισεν ἡ μεταρρυθμιστικὴ ἐργασία τῆς ὑπογείου σήραγγος καὶ ἔγνη ἀμυδρὰ τῆς πάλαι ποτὲ ὑπάρξειός του καὶ εὐκλείας ἀπέμειναν ἐκεῖ μερικοὶ γκρεμισμένοι τοῖχοι, ἐφ' ὧν σώζονται ἀκόμη ἀτεχνοὶ καὶ ἀνορθόγραφοι ἐπιγραφαὶ μικροκαφνεῖων, ἄλλα χαλάσματα καὶ ἐρείπια, στέγαι μὲλις στηριζόμεναι ἐπὶ ἐτοιμορρόπων δοκῶν, παράθυρα χαίνοντα, ρήγματα πλατέα, χάσματα βαρυσθῶδη καὶ ὀκταί βαθεῖαι.

"Ὅλος ὁ ἐκεῖ διάγων ὑποπτος πληθυσμὸς ἤδη προσετέθη εἰς τὸ γειτονικὸν κέντρον, ὅπου σήμερον κατασταλάζει παρὰ τὸν ἐργατικὸν μικρόκοσμον ὅτι ἀνθρωπίνως ἀπαίσιον καὶ βδελυρὸν ἔχει ἡ Ἀθήνα. Δυσσομία βαρεῖα, ἀνυπόφορος ἀπὸ τὰ γύρω μαγερεῖα, βόχα ἀπὸ τὰ μπακάλικα, βρώμα ἀπὸ πετσία κατεργαζόμενα, βρώμα ἀπὸ τσαρούχια τὸ σκοτίζει, πυκνὴ τὸ περιβάλλει, ὑπέζυνος καὶ μουχλιασμένη τὸ πνίγει, ἐνῶ ἡ ὄψις του εἰδεχθῆς ἐπιφάνεται μὲ τοὺς γηραιούς καὶ ἀκαθάρτους τοῖχους τοῦ Τζαμιοῦ, μὲ τὰ κάτωθεν μικροπαπουσιδῆκα καὶ τὰ τσαρουχάδικα, ποῦ ἔξωθεν ἀνεμίζονται κρεμασμένα σωρούς-σωρούς τὰ τσαρούχια κατακόκκινα, περαιτέρω μὲ τὰ μαγερεῖα ποῦ χαμηλά ξανοῖνον καὶ ἐπίδεικνύουν διὰ μέσου τῶν μεγάλων

ὕλων ὑάλωτων τῶν τὰ πλινθόκτιστα τζάνια καὶ τὴν μπακιρένιαν γύτραν τοῦ πατζᾶ, δεξιᾶ μὲ τὸ πολυσύγναστον καφνεῖον, ποῦ κατέναντι ὑψώνουν τοὺς κορμούς των τρεῖς γυμναὶ καὶ φιλορροοῦσαι τὴν λευκαί, μὲ τὴ βρουσούλα παρακάτω, πέραν ἐκεῖ πρὸς τὸν φέροντα εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ δρομίσκον μὲ τὰ γλυκατζήδικα, ὅπου γεμάτα μυίγαις τὰ ταψιά προβάλλουν, καὶ τὸν φούρνον ποῦ τὸν διευθύνει φουρναρῆς ντιστεγχεῖ μὲ ζακὴν καὶ λαϊμοδέτην, σεβαστὴ λευκάζουσα μορφή, καὶ δίπλα τὰ μπακάλικα, ἐνῶ εἰς τὰς γωνίας τῆς πλατείας διακρίνονται ὁ πάγκος κανενὸς μπαλωματῆ, τὸ φορητὸν ἀμάξι πλανοδίου κανάθη, ἕνας γέρωσ ποῦ πουλάει αὐγά, μιὰ γρηά, ποῦ πουλάει λάχανα.

'Εδῶ δουλεύουν οἱ ἐργατικοί, ὁ φούρναρης ποῦ βάζει τὰ ταψιά ἔσθ' ἄρτον καὶ τὸ ξύλο τοῦ φτυκιοῦ του ξεπετιέται ξαφνικὰ ὡς τὰ μισὰ τῆς στενωποῦ καὶ πάλιν ξαναχάνεται καὶ μετ' ὀλίγον ξαναβγαίνει, ἐπικινδύνον ἐμπόδιον ἔσθ' οὗτος διαβάτας, ὁ μπαλωματῆς, ποῦ σκυμμένος μπαλώνει καὶ κτυπᾷ καρφῶνων, ὁ μικροπωλητῆς, ποῦ ταχὺς περνᾷ καὶ ἐξαγγέλλει τὸ ἐμπόρευμά του, μέσα οἱ ὑπηρεταὶ ποῦ πᾶνε κ' ἔρχονται καὶ σερβίρουν τοὺς πελάτας, οἱ τσαρουχάδες ὅπου σταυροπόδαρα τραβοῦνε βελοναίαις, ἕνας ἐφημεριδοπώλης ποῦ σκούζει τὴν ὀξεῖάν του κραυγὴν, ἕνας ψαρᾶς ποῦ φωνάζει τὴ ψάρια του. Ἐκεῖ γαζεύουν καὶ γλεντοῦν οἱ ἄεργοι, ὑποπτος κόσμος, μὸρτηδες καὶ ρεμπεσιέδες, ἄλλοι μεροκαματιάρηδες τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, οἱ λαϊκοὶ παληγάτσι, ποῦ παριστάνουν εἰς τοὺς δρόμους κάθε ἀποκορηᾶ, ὁ Γαρδαρούμπας, ποῦ κάνει τὸ γαϊτανάκι, ὁ Κανέλλος ποῦ βγαίνει μὲ τὴν γκαμήλα, ὁ Τσιγκιτσάγκας ποῦ κάνει τὰ ρόπαλα.

'Εδῶ δουλεύει ὁ φτωχὸς λοῦστρος, ὁ τίμιος ὑπηρετῆς, ὁ προκομμένος ταβερνιάρης, ὁ γέρωσ ποῦ πουλάει τὰ αὐγά, ἡ γρηά ποῦ πουλάει τὰ λάχανα, ὁ κουλουρτζῆς ποῦ καρτερεῖ εἰς τὴ γωνιά, ὁ προεξοφλητῆς ἐκεῖ στὸ βάθος, ποῦ προεξοφλεῖ συντάξεις. Ἐκεῖ ραθύμως ἐξαπλώνει τὴν ἀρίδα του, ἡδυπαθῶς ρουφᾷ τὸν ναργιλέ του ὁ τραμποῦκος, ποῦ δὲν ἔχει δουλειά, ὁ τεμπέλης ἐργάτης, ὁ μαραγκὸς ποῦ δὲν ἐπῆγε στὴν παράγκα του, ὁ κτίστης ποῦ δὲν ἐπῆγε ἔσθ' οὗτο γιαντῆ του, ὁ κόσμος τοῦ γλεντιοῦ, ὁ κόσμος τοῦ καθισιοῦ, οἱ ρεμπέταις καὶ ἡ παληανθρωπιαίς, οἱ ἄστωτοι καὶ οἱ χασομέρηδες, οἱ μπεκορῆδες καὶ οἱ μὸρτηδες.

'Ἔτσι περνάει ἡ ἡμέρα. Κάποτε ἐμφανίζεται ὁ Κορέος ὁ λαϊκὸς ποιητῆς καὶ ἀμίμητος εὐφρολόγος, ἀλλὰ καὶ φρικτὸς αἰσχρολόγος, ποῦ ἦτο ἄλλοτε τσαγκάρης καὶ ἔχασε τὸ φῶς του πρὸ ἐτῶν, τὴν ἀντρεία του καὶ τὸ μεγαλεῖόν του, καὶ μὲλις πρὸ πενταετίας κατόπιν ἐπιτυχοῦς ἐγγχειρήσεως ἐπανέβλεψε, καὶ ἐξακοντίζει δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ εἰς τοὺς παρενοχλοῦντας αὐτὸν τὰ αἰσχρά του καὶ ὑβριστικὰ ἐπιγράμματα καὶ εἰς τοὺς ἐλεοῦντας αὐτὸν ἀπαγγέλλει μὲ περιπάθειαν τὰ τρυφερά του ἐρωτικὰ ποιήματα εἰς στίχους τεραστῶν διαστάσεων ἀλὰ Βερλαίν, ἐὰν δὲν εἶνε βλασφημία ἡ παραβολὴ:

Χαίρεις ὄντας περνῶ ἀπὸ τὸ παραθύρι ποῦ κάθεται, [μάτια μου,
Θαυμάζω τὴν εὐμορφίαν σου καὶ τὰ ξανθὰ σου μαλλιά,
Εἶσαι τοῦ Μαγιοῦ τριαντάφυλλο, ἄστρο ὀλοφώτεινο
[τοῦ οὐρανοῦ

"Ἄξια τὰ κάλλη σου τὰ υπερθαύματα!

Καὶ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης, φεύγουν οἱ

ἐργατικοί, πηγαίνουν σπιτί των, κλείνουν τὰ μαγαζεῖα ἐνωρίς καὶ ἕνα μόνον μαγερεῖο, ποῦ δίδεται παταῶς, ἀπομένει ἀνοικτὸν καὶ τὸ καφνεῖον κατέναντι θολὰ φωτισμένον ὑπὸ τοὺς καπνοὺς ποῦ τὸ πνίγουν καὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν παταῶ βραχνὰ ἀκούονται ἄσματα μεθύσων καὶ μέσα εἰς τὸ καφνεῖον ἀγρυπνεῖ καὶ θορυβεῖ ὡς τὸ πρῶτ' ἡ ὑποπτος πελατεῖα τῶν ἀέργων καὶ τῶν μὸρτηδῶν.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΩΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Νέον ἀέριον ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῷ.

'Ἡ Χημικὴ Ἐφημερίς γράφει περὶ τῆς ἐτησίαις συνελεύσεως τῆς ἐν Λονδίῳ Βασιλικῆς Ἐταιρίας, ἐν ἧ ὁ προεδρεύων λόρδος Κέλβιν, δηλαδὴ ὁ περιώνυμος φυσιοδίφης Θόμσων, ἔκμμεν ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ νεωστὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῷ ἀνακαλυφθέντος ἀερίου. Ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις νέου, μέχρι τοῦδε ἀγνώστου, ἀερίου ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῷ εἶνε ἄνευ ἀμφιβολίας τὸ σπουδαιότατον ἐπιστημονικὸν γεγονός τῶν παρελθόντων ἔτους. Ἦδη κατὰ τὸ 1882 ὁ λόρδος Ράγλειγ ὑπεστήριξε τὴν ἰδέαν, λόγου γενομένου περὶ τοῦ «Νόμου τοῦ Πράου» ὅτι ἡ προσέγγισις τῶν ἀτομικῶν βαρῶν πρὸς ἀπλᾶς μονάδας καὶ ἀκεραίους ἀριθμοὺς ὑπὸ φυσικοσοφικὴν ἔποψιν δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθῇ καὶ ὅτι ἐνδεχόμενον διὰ συνεχῶν ἀκριβῶν ἐρευνῶν περὶ τῶν πυκνοτήτων τῶν σπουδαιότερων ἀερίων νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐκτοτε ἐργάσθη ὁ λόρδος Ράγλειγ ἐπὶ 12 ἔτη μετὰ μεγίστου ζήλου πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦτου καὶ ἀφοῦ ὁ «Νόμος τοῦ Πράου» συνεπέα τῶν ἐρευνῶν τοῦ Ράγλειγ καὶ ἄλλων, περὶ τοῦ ἀτομικοῦ βάρους ἐπὶ τέλους ἐτέθη κατὰ μέρος, οὗτος ἐξηκολούθησεν ἐξετάζων μετ' ἀκαταπόνητου ἐπιμονῆς τὸ Ἄζωτον καὶ ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῷ περιέχεται πλὴν τοῦ Ἄζωτου καὶ ἕτερον, μέχρι τοῦδε ἀγνώστον, βαρύτερον ἀέριον. Ὅτε ἡ ἀνακάλυψις εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξέτασιν ὁ καθηγητῆς Ράμσαιῦ καὶ μικρὸν κατῆρπιν κατωρθώθη νὰ ἀπομονωθῇ τὸ νέον ἀέριον. Μέχρι τοῦδε ἐξήγησεν τὸ περιεργον ἀποτέλεσμα, ὅτι τὸ ἀέριον δὲν ἐπιδέχεται ἔνωσιν μὲ καμμίαν ἐκ τῶν χημικῶν οὐσιῶν μετ' ὅσων μέχρι τοῦδε τὸ ἐδασάνισαν. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην τοῦ λόρδου Κέλβιν, δὲν ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν παρὰ ποίας περιέργους φυσικὰς καὶ χημικὰς ἰδιότητας ἔχει τὸ νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαιρῆς ἡμῶν.

Τὸ κοκκίνωμα τῶν ἀστακῶν.

Οἱ ἀστακοί, ὅπως καὶ οἱ καρκίνοι, ἔχουσιν ἐν τῷ ὀστέρω αὐτῶν μίαν κυανῆν ἢ σκοτεινὴν χρωστικὴν οὐσίαν, τὴν ὅποιαν παραλαμβάνει τὸ ζέον ὕδωρ ὅταν μαγειρευθῶσιν, ἀφίνον νὰ φαίνεται μόνον ὁ ἀδιάλυτος ἐν ὕδατι διαλυτὸς δὲ μόνον εἰς τὰ λίπη ἐρυθρὸς χρωματισμὸς. Τὸ σκοτεινὸν χρῶμα δύναται νὰ φαιρῆθῃ καὶ δι' οἰνοπνεύματος ζῶντος τοῦ ἀστακοῦ ἄνευ θερμάνσεως, τοιοῦτοτρόπως δὲ οἱ παλαιότεροι ἡγεμονικοὶ μάγειροι (ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν δὲν ἐτιμωρεῖτο τὸ βασιάνισμα τῶν ζῶων) κατώρθωναν νὰ παραθέτωσιν εἰς τὰ γεύματα ζῶντας ἐρυθροὺς ἀστακοὺς. Εἷς τινὰ μέρη ἐν τούτοις ἀπαντῶσι ζῶντες τοιοῦτοι

έρυθροι ποτάμιοι άστακοί, παρά τοίς όποίοις φυσικώς δέν κατέστη δυνατή ή ανάπτυξις του σκοτεινού χρωματισμού του καλύπτοντος τον έρυθρόν. Ούτοι άποτελοϋσι παραλλαγήν εις ήν δίδεται τό όνομα Ρουβίνος (Rubinos). 'Αντιστρόφως εύρίσκονται εις τινας ποταμούς παροριούς (π. χ. έν Ευβοία κλπ.) άστακοί εΐτινες δέν χάνουσι και βραζόμενοι τό σκοτεινόν αυτών χρώμα. Είνε λίαν γόστιμοι τήν γεϋσιν και έχουσι τό προτέρημα ότι ανάπτυσσονται και εις λίαν άσβεστούχα (γλυφά) ύδατα εις τά όποια δέν προκόπτουσι τά άλλα είδη των άστακών.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, 'Επιστημονικά, Ειδύσεις.

Τό τελευταίον φυλλάδιον του Παρνασσού έκτός ποικίλης άλλης φιλολογικής και επιστημονικής ύλης άξιαναγώστου, περιέχει έν διήγημα του κ. Κ. Μεταξά Βοσπορίτου «'Ο Συναγματάρχης Κουμέσκος» και ώραιαν μετάφρασιν τής «Κόρης του Χρυσικού» του Ούλανδ υπό του κ. Δ. 'Ηλιακοπούλου.

Υπό τους κ.κ. Παντόπουλου και Καροβίλλην έσηματίσθη νέος θίασος όνομασθείς «Θίασος 'Αθηνών» όποιος θα δώση σειράν παραστάσεων έν τή θεάτρω των Κωμωδιών.

Ο κ. Δ. Βερναρδάκης μεταδίδει εις Κωνσταντινούπολιν, όπως παραστή κατά τάς δοκιμάς και την πρώτην παράστασιν τής Φάυστας, την όποιαν θα ύποδυθί και εκεί ή Δεσποινίς Βερώνη.

Είς τό τελευταίον φυλλάδιον του βιενναίου περιοδικού «Παρά τόν ώραιον γλαυκόν Δούναβιν» έδημοσιεύθη γερμανική μετάφρασις ενός διηγηματίου τής Δδος Εύγενίας Ζωγράφου, έπιγραφομένου «Σύ!» Τήν μετάφρασιν έφιλοπόνησεν ή κυρία Φαννή'Οροβιτε.

Μετα την παραίτησιν τής υπό τόν κ. Τρικούπην ΜΚυβερνήσεως ή Α. Μ. ό Βασιλεύς έκάλεσε τόν ύποναύαρχον κ. Κανάρη, πρός σχηματισμόν άγρόου ύπουργείου. 'Αλλά τούτου άνηθέντος, ή νέα Κυβέρνησις έσηματίσθη υπό τόν κ. Δεληγιάννη, πρώην πρόεδρον έν Παρισίοις, ως έξης: Νικόλαος Δεληγιάννης, Πρωθυπουργός και ύπουργός επί των 'Εξωτερικών.—'Ιωάν. Παπαδιαμαντόπουλος, επί των Στρατιωτικών.—Δ. Κριεζής, επί των Ναυτικών.—Θεμ. Κετσέας, επί των Οικονομικών.—Σ. 'Αραβαντινός, επί τής Δικαιοσύνης.—'Αγγελος Βλάχος, επί τής Παιδείας.—Ν. Μεταξάς, επί των 'Εσωτερικών.

Διευθυντής τής 'Αστυνομίας διορίσθη ό κ. Κ. Βουλτσος, ταγματάρχης του πυροβολικού. 'Εργασία τής Βουλής διεκόπησεν επί τεσσαράκις ήμεράς. Μετά την προθεσμίαν ταύτην θα δημοσιευθί τό διάταγμα τής Διαλύσεως τής Βουλής. Αί έκλογαί των νέων βουλευτών θα γίνουσι κατά πάσαν πιθανότητα, την Κυριακήν του Θωμά.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Α'
('Ιδε προηγούμενον φύλλον)

- 23. — 'Αν προσθέσωμεν έν γράμμα, τό αυτό πάντοτε εις έκάστην των τεσσάρων τούτων λέξεων, άκρος, είδος, έρκος, άκων δυνάμεθα να σχηματίσωμεν άλλας τέσσερας.
- 24. — Ποίος άπεχίρηνσε την 'Ολλανδίαν, όπου δέν έτυχε τής ένθουσιώδους ύποδογής, την όποιαν έπερίμενε, διά τής έξης περιφήμου φράσεως: Adieu, canards, canaux, canailles!

- 25. — **Αεπιλοροδότη** ('Εν όνομα).
- 26. — Νά εύρεθών τά συνώνυμα των κατωτέρω λέξεων (ή τά σχεδόν συνώνυμα, διότι εις την έλληνικήν γλώσσαν λέξεις έντελώς συνώνυμοι είνε σπάνια) Ζωή, 'Ιππος, 'Ανάθατος, Χείρας, 'Ισχυρός, και έν των άρχικών των συνώνυμων να σχηματισθί μία λέξις.
- 27. — **Νειάτα χαρωπά περνούν τριγύρω του, γελούνε, μιλούν οι άλλοι, ξευγαρόνουν, κ' εκείνος άχρός σαπώνει κ' άκουμπά τό κεφάλι επάνω στό χέρι γλυκά.** Νά διορθωθί τό γαλαταμένο τετραστιχον και να εύρεθί ή ποιητής του.
- 28. — **'Ηγρον τούτέστι δηλαδή, με άλλους λόγους ήτοι 'Η Αφροδίτη είσαι σύ, έσύ'σαι ή 'Αφροδίτη!** Ποίος έκαμε την γνωστοτάτην αυτήν παρωδίαν και ποιον ποιητήν παρωδεί;
- 29. — **Είς τίνα περίστασιν όφείλεται ή άνακάλυψις του τηλεσκοπίου;** ('Επεται συνέχεια)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Στό **Λεύκωμα τής άδερφής μου.**
Στήν θάλασσα του βίου σά βγής να ταξειδέψης,
'Αν σ' εύρουσιν τριχμίεις και βαρυχειμωνιά
Σ' ένα λιμάνι μόνο θενάυρης αν γυρέψης
'Ασφάλεια και είνε του άδερφού ή καρδιά.
ΛΑΜΠΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σε δυο ήθοποιούς.
"Όταν παρασταίνη ό Γιάννης Σκάζουσι οι άνθρωποι άπ' τά γέλια.
"Όταν παρασταίνη ό Κώστας Σκάζουσι οι άνθρωποι: τά γέλια.
ΛΑΜΠΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

κ. Λ. Θ. Κ. Ναύπλιον.—α) 'Εξαμήνους συνδρομάς δέν δεχόμεθα. β) Τό ζήτημα θα δημοσιευθί όπως είπαμεν. γ) 'Ός προς τό ποιήμα, έπιμένομεν να στείλετε άλλο διά πρώτον. δ) 'Η είδησις δέν είνε τής περιωπής των συνήθως δημοσιευόμενων έν τή Είκονογρ. 'Εστία. ε) Talent d imitation δέν ύπάρχει.
κ. 'Ανδρ. Θ. Σ. Πειραιά.—Κράμα στίχων έξόχων και στίχων έλεισών. Δέν είνε δυνατόν να μας στείλετε άλλο άμιγές;
κ. Θ. Τ. Β. 'Ενταύθα.—'Εχετε ακόμη ανάγκην μακράς εξασχέσεως. Μία φράσις από τό διήγημά σας, αν είνε πρωτότυπος, μας έμπνέει πολλές έλπίδας: αυτή: «'Η άγάπη είνε τό αιώνιον αγαθόν. Με άγαπές ένόσω ζω, είμαι εύτυχής. Με άγαπές άφ' ου άποθάνω, είμαι εις τόν Παράδεισον!»
κ. Α. Γ. Κ. 'Ενταύθα κτλ.—'Όροι τεχνικοί και οι δύο. Τετρακόττες όνομάζονται τά έξ όπτης γής (Terra cotta) αγαμάτια, σκαράβατοι δ' έπίσης τά αιγυπτιακά έκείνα κομψοτεχνήματα (ή αι άπομυμήσεις αυτών) παριστώντα σκαράβους ή καράβους (scarabée) είδος έντόμου, ίερου άλλοτε έν Αιγύπτω. Είς τούς συλλέκτας καλλιτεχνικών αντικειμένων ταύτα είνε γνωστοτάτα, ούτω δε καλούται εις άλλας τάς γλώσσας του κόσμου. 'Ο έλλην ποιητής, ό όποιος ούτω χαρακτηριστικός ήθελε να όνομάση τά σονέττα του, πώς ήθελε να τα μεταφράση; Μεταφράζονται αυτά: 'Ισως, άγνοούντες τά πράγματα, άγνοείτε και ποτε δέν μετεφράσθητε και τάς λέξεις. 'Αλλ' άρά γε μίαν ή δύο φορές εξητήσατε από έμπορικόν σεττακοϋσαν, χωρίς να σας ξενίση ή

ξένη λέξις, άφ' ου έγνωρίζατε τό πράγμα; Και αν ποτε ίδητε ποθενά κανέν κομψόν αγαμάτιον, αντίγραφον έργου του Τορβάλδσεν έξ όπτης γής ώχροκίτρινου και θελήσατε ναποκτήσατε και σας ένα, ξεύρετε τί θα κάμετε; 'Θά ύπάγετε εις του Μάτσαρτ ή εις του Χουτοπούλου και θα έρωτήσατε: —'Εχετε τετρακόττες; Τόν τίτλον του κ. Γρυπάρη έδώ δέν ένόησαν ούτε αυτοί οι αυτοκαλούμενοι τεχνοκρίται και καλλιτέχναι και γράφοντες καθημερινώς περι καλλιτεχνίας: αλλά δι' αυτό, στό θεό σας, πταίει ό ποιητής ή αυτοί που άγνοούν ή (τό χειρότερον) προσποιούνται ότι άγνοούν και τά στοιχειωδέστερα πράγματα;
κ. Γ. Παπ. Δάρισσαν.—Αί λύσεις σας έδόθησαν εις την έφημερίδα 'Εστία, εις την όποιαν άνήκον. Στείλατε και τάς λύσεις των προτεινομένων. Περιμένομεν.
κ. Χ. Δ. Φ. Πάτρας.—Βιβλίον έστάλη. Μας όφείλετε δρ. 1,25 και τά ταχυδρομικά.
κ. Κ. Χ. Λ. Κύπρον.—Μόλις λάβομεν τά γράμματα, θα σας σταλή τό δώρον. Δέν έχομεν καμμίαν δυσκολίαν να σας έγγραφώμεν συνδρομητήν εις τά σημειούμενα φύλλα. 'Αλλά πρέπει να έχομεν εις χείρας μας τά γράμματα.
κ. Α. Κ. Βατούμ.—'Ελήφθησαν. Στέλλεται απόδειξις και 'Ημερολόγιον δμενον. Δέν μας όφείλετε τίποτε. Εχαριστούμεν.
Λύγξ 'Ενταύθα.—Χωλαίνει εις την αρχήν προπάντων. Δύο-τρία από τά τελευταία τετραστιχα πολύ ώραία. Δοκιμάσατε και άλλο.
Δ. Γ. Π. και Δ. Κ. Βρίουλα.—Τά φύλλα στέλλονται. Σπεύσατε να έξοφλήσατε την συνδρομήν σας. 'Ο καλλίτερος τρόπος είνε να σφηνώσατε έν εισκοσάφραχτον μέσα εις καρτόνιον και να μας τό στείλετε διά συστημένην έπιστολήν.
κ. Σ. Σμύρνην.—Είνε πολύ εύμορφον, μάλιστα τό τέλος.
κ. Ν. Π. 'Ενταύθα.—'Υπάρχει εις τάς «'Αττικας Νύκτας». Κουτάξατε καλλίτερα.
κ. Α. Α. Cilianop. Kustandje Roumanie.—'Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. 'Εστάλη απόδειξις και δώρον. 'Εχρησάμεν τά 15 φράγκα.
κ. Μ. Δ. Χριστοφ. Κρίμακη. Ρωσσίας.—'Ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. 'Εστάλη απόδειξις και δώρον Ρωμής.
'Αγγελιδ. Βατούμ. Ρωσσίας.—'Ελήφθησαν. 'Ελάβομεν υπό σημείωσιν την νέαν διεύθυνσιν σας.
Ν. Βιτσαρ. Σούμλαν. Βουλγαρίας.—'Ελήφθησαν. Μικρά ή νομισματική διαφορά εξακολουθετε να μας εμβάζετε πάντοτε τοιοιτοτρόπος την συνδρομήν σας. 'Εστάλη δώρον και απόδειξις.
κ. Δ. Κ. 'Αγυιάν.—Γίνεται εξαίρεσις δι' υμάς. 'Αλλ' υπό τόν όρον να στείλετε την συνδρομήν μέχρι τέλους του μηνός.
J. de Ph. Paris.—Μας όφείλετε 10 φρ. χρ. και σπεύσατε να μας τα αποστείλετε, διά να εξακολουθήση ή άποστολή του φύλλου.

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1895

ΤΟ ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ
Σελ. 430.—Υψηλ έκλεκτή.—Είκόνες καλλιτεχνικάί.
Τιμάται: έν 'Ελλάδι: 'Αδ. δρ. 3,50 Χρυσ. δρ. 4,50
έν τή 'Εξωτ. » φρ. χρ. 4 » φρ. χρ. 5.
Στέλλεται ως δώρον εις τούς έν τή έξωτερική συνδρομητάς τής 'Εστίας τούς πληρόνοντας την συνδρομήν των μέχρι τής 31 'Ιανουαρίου 1895.
Είς τούς άλλους στέλλεται έλεύθερον ταχυδρομικών τελών, άμα τή λήψει του αντιτίμου έν έπιστολή συστημένη προς τόν κ. Γρ. Ξενόπουλον, διευθυντήν τής Είκονογραφ. 'Εστίας.

Οί έν ταίς 'Επαρχίαις και τή 'Εξωτερική Συνδρομηταί δύνανται ναποστείλουν την συνδρομήν των διά χαρτονομισμάτων, χρυσών νομισμάτων, ταχυδρομικών ή τραπεζικικών έπιταγών, γραμματοσήμων ελληνικών, γαλλικών κτλ. έν έπιστολή συστημένη.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ και Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—710.